

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/13089. számú

törvényjavaslat

a Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről

**Előadó: Varga Mihály
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2016. november

2016. évi törvény

a Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS
AZ OMÁNI SZULTÁNSÁG KORMÁNYA KÖZÖTT
A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL
ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL
A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya,

attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

I. FEJEZET
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk
SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó; és
- (ii) a társasági adó;

(a továbbiakban: „magyar adó”);

(b) az Ománi Szultánság esetében:

a jövedelemadó;

(a továbbiakban: „ománi adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

II. FEJEZET MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „Magyarország” kifejezés Magyarországnak a törvényei által, a nemzetközi joggal összhangban meghatározott területét jelenti;

(b) az „Ománi Szultánság” kifejezés az Ománi Szultánság és a hozzá tartozó szigetek területét jelenti, amely magában foglalja a felségvizeket, valamint bármely felségvizeken kívül eső területet, amelyek felett a nemzetközi joggal és az Ománi Szultánság jogával összhangban szuverén jogait gyakorolja, a természeti kincsek feltárásával vagy kitermelésével kapcsolatban a tengerfenéken, az altalajon és a felettük található vizekben.

(c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Ománi Szultánságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) az Ománi Szultánság esetében a pénzügyminisztériumot vagy meghatalmazott képviselőjét;

(j) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

- (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye, regisztrációs helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely helyi hatóságát vagy törvényes testületét. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyes és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben a tényleges üzletvezetésének a helye található.

5. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- (a) az üzletvezetés helyét;
- (b) a fióktelepet;
- (c) az irodát;
- (d) a gyártelepet;
- (e) a műhelyt; és
- (f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja továbbá:

- (a) az építési területet, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatot, vagy az ilyen területtel vagy munkálattal kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység 6 hónapnál hosszabb időtartamig tart;
- (b) egy vállalkozás által a munkavállalókon vagy a vállalkozásnál erre a célra elkötelezett más személyeken keresztül nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a tanácsadási szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek folytatása (ugyanarra vagy kapcsolódó projektre) egy Szerződő Államban egyfolytában vagy megszakításokkal meghaladja a 6 hónapot bármely tizenkét hónapos időszakban.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét abban a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Mindazonáltal ha az ilyen képviselő a tevékenységét teljes egészében vagy majdnem teljes egészében annak a vállalkozásnak a nevében fejti ki, és a vállalkozás és a képviselő egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, nem tekinthető független képviselőnek e bekezdés értelmében.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. FEJEZET JÖVEDELEM ADÓZÁSA

6. Cikk INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban (ideértve a haltenyésztést) és az erdőgazdálkodásban

használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernék alkalmazást. Az ingatlan vagyon hasznélvezeti joga, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jog szintén ingatlan vagyonnak tekintendők. Hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csakis azon telephelynek betudható nyereség mértékéig.

2. E cikk 3. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely tevékenysége okán felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol, feltéve, hogy az ilyen levonás összhangban van annak az államnak az adóügyi előírásaival és korlátozásaival.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk VÍZI ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS

1. Egy Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége, amely hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak ebben az államban adóztatható.

2. Jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

3. E cikk alkalmazásában egy vállalkozás által „hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetése” kifejezés magában foglalja:

- (a) teljesen felszerelt, ellátott és legénységgel rendelkező és nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi jármű bérlete vagy lízingje;
- (b) hajók vagy légi jármű legénység nélküli bérlete vagy lízingje, ahol az ilyen bérlet vagy lízing a hajók vagy a légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest esetleges;
- (c) konténerek használata, fenntartása vagy bérlete, ahol az ilyen használat, fenntartás vagy bérlet a hajók vagy a légi jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest esetleges.

4. Egy Szerződő Államban keletkező, hajók vagy légi jármű nemzetközi forgalomban történő ebben az államban végzett üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó pénzalapok bankszámláinak kamatára úgy kell tekinteni, mint ilyen üzemeltetésből származó nyereségre, amennyiben az ilyen pénzalapok esetlegesek és kiegészítőek ilyen üzemeltetéshez.

5. A „hajók vagy légi jármű üzemeltetése” kifejezés személyek, posta, állatállomány vagy áruk tengeri vagy légi szállítására vonatkozó, a hajó vagy repülőgép tulajdonosa, lízingelője vagy bérlője által kifejtett üzleti tevékenységet jelent, ideértve ilyen szállításra szolgáló jegyek más vállalkozások javára történő értékesítését.

9. Cikk KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

- (a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(a) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát, ha a haszonhúzó magánszemély;

(b) az osztalék bruttó összegének 0 százalékát minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz abban a másik Államban, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ezekben az esetekben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz abban a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ezekben az esetekben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kerül kifizetésre, megadóztatható ebben a másik Államban is.

2. Mindazonáltal ez a jogdíj abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a jogdíj hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 8 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve számítógépes programot, filmalkotást vagy rádiós vagy televíziós közvetítésre használt filmek vagy szalagok vagy lemezek szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelés használatáért vagy használati jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz abban a másik Államban, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ezekben az esetekben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekinthető az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy abban az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból az államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis található.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az a nyereség - ide nem értve azt, amelyről a 2. bekezdés rendelkezik -, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt) vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek elidegenítéséből, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az államban adóztatható.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű természetes személy szakmai szolgáltatásból vagy más önálló tevékenységből származó jövedelme csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha e személynek a tevékenysége folytatásához állandó bázis rendszeresen a rendelkezésére áll a másik Szerződő Államban. Ha ilyen állandó bázisa van, a jövedelem megadóztatható ebben a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek az állandó bázisnak betudható.

2. A „szakmai szolgáltatás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvelők önálló tevékenységét.

15. Cikk MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő

Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző bekezdéseire, a nemzetközi forgalomban lévő hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért az egyik Szerződő Állam vállalkozása által foglalkoztatott munkavállaló által kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban.

16. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának, felügyelőbizottságának vagy hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül ezen Egyezmény 14. és 15. cikkeinek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7, 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet teljesen vagy nagyrészt az elsőként említett Állam, annak helyi hatósága vagy egy törvényes testülete a közalapjaiból támogatja.

18. Cikk
NYUGDÍJAK ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI KIFIZETÉSEK

1. A 19. cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett nyugdíj és más hasonló díjazás csak ebben az államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási rendszerének részét képző állami program alapján fizetett nyugdíjak és más kifizetések csak ebben az államban adóztathatóak.

19. Cikk
KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló, nyugdíjtól különböző díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak helyi hatósága vagy egy törvényes testülete fizet természetes személynek az ezen államnak, hatóságnak vagy testületnek teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2.

(a) Bármely nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak helyi hatósága vagy törvényes testülete által létrehozott alap fizet egy természetes személynek, az ezen államnak, hatóságnak vagy testületnek teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztatható.

(b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az államban belföldi illetőségű és annak az államnak az állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam, annak helyi hatósága vagy egy törvényes testülete által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16., 17. és 18. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk
TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az

elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk PROFESSZOROK, TANÁROK ÉS KUTATÓK

1. Tekintet nélkül ezen Egyezmény 15. cikkének rendelkezéseire, az a természetes személy, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel rendelkezik közvetlenül az előtt, hogy látogatást tesz a másik Szerződő Államban, és aki bármely elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló oktatási intézmény vagy tudományos kutatási intézmény meghívására, látogatást tesz abban a másik Szerződő Államban, attól az időponttól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először tesz látogatást abban a másik Államban, kizárólag tanítás vagy kutatás vagy mindkettő céljából ilyen oktatási vagy kutatási intézményben, abban a másik Államban mentes az adó alól az ilyen tanításból, kutatásból származó díjazás után.

2. Az 1. bekezdésben szereplő „elismert” kifejezés azon Szerződő Állam, amelyben az egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló oktatási intézmény vagy tudományos kutatási intézmény található, által adott engedélyre vonatkozik.

3. Ez a cikk nem alkalmazandó kutatásból származó jövedelemre, ha az ilyen kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek haszna érdekében végzik.

22. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz abban a másik Államban, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

IV. FEJEZET A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDSZEREI

23. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható az Ománi Szultánságban, Magyarország a (b), (c) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

(b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtégeket élvez, amelyek a 10. és a 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók az Ománi Szultánságban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Ománi Szultánságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Ománi Szultánságból származó ilyen jövedelemtégekre esik.

(c) Az (a) pont rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelemére, ha a másik Szerződő Állam ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. cikk 2. bekezdése és a 12. cikk 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

2. Az Ománi Szultánságban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben az Ománi Szultánságban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, az Ománi Szultánság megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon – közvetlenül vagy levonás révén – megfizetett jövedelmet terhelő adóval. Bármely esetben az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a (levonás előtt számított) jövedelemadónak azt a részét, amely arra a jövedelemre esik, amit Magyarországon megadóztattak.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

24. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján

adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései csak az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó adókra alkalmazandók.

V. FEJEZET KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

25. Cikk KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös

egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy az ezen Egyezményben szereplő adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi

minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

27. Cikk DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseltek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk KEDVEZMÉNYEK KORLÁTOZÁSA

Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más cikkeinek rendelkezéseire, egy Szerződő Állam nem nyújthat az Egyezmény alapján a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek adómérséklést vagy adómentességet, ha az elsőként említett Állam illetékes hatósága megállapítja, hogy annak a belföldi illetőségű személynek vagy azzal a belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban lévő személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az Egyezmény rendelkezéseinek kihasználása volt annak érdekében, hogy ilyen adómérsékléshez vagy adómentességhez hozzájusson. Mielőtt az előzőek alapján az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől a másik Szerződő Államban megtagadnák az adókönyvitést, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztetethetnek egymással.

29. Cikk JEGYZŐKÖNYV

A csatolt jegyzőkönyv szerves részét képezi ezen Egyezménynek.

VI. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. Cikk HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton írásban értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett vagy jóváírt összegekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

31. Cikk FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított öt éves időtartam után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt a felmondásról diplomáciai úton írott értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény egyik Szerződő Államban sem alkalmazható:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett vagy jóváírt összegekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra a kormányaik által kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt az Egyezményt aláírták.

Készült két megegyező eredeti példányban Maszkat, 2016. november 2. napján, a Hidzsra szerint (Anna Hegirae, A.H.) 1438. Safar 02. napján, magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Magyarország Kormányának nevében

Az Ománi Szultánság Kormányának
névében

JEGYZŐKÖNYV

Magyarország Kormánya

és az Ománi Szultánság Kormánya

között

A Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény aláírásának napján az alulírottak az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „törvényes testület” kifejezés kizárólag az Ománi Szultánságra vonatkozik és olyan testületet jelent, amelyet uralkodói rendelet hoz létre és tulajdonosa teljes egészében az Ománi Szultánság.

2. Az Egyezmény 4. cikkének 3. bekezdése alkalmazásában:

Megállapítást nyert, hogy a „tényleges üzletvezetés helye” az a hely, ahol a személy üzlete egészének mindennapi vezetési tevékenységét végzik a felsővezetők, beleértve az ügyvezetőt.

Ennek hitelül az arra a kormányaik által kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két megegyező eredeti példányban Maszkat, 2016. november 2. napján, a Hidzsra szerint (Anna Hegirae, A.H.) 1438. Safar 02. napján, magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Magyarország Kormányának nevében

Az Ománi Szultánság Kormányának
nevében”

“AGREEMENT
BETWEEN THE GOVERNMENT OF HUNGARY
AND
THE GOVERNMENT OF THE SULTANATE OF OMAN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION
OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Hungary and the Government of the Sultanate of Oman, desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and to further develop and facilitate their relationship,

Have agreed as follows:

CHAPTER I
SCOPE OF THE AGREEMENT

Article 1
PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

(a) in the case of Hungary:

- (i) the personal income tax; and
- (ii) the corporate tax;

(hereinafter referred to as “Hungarian tax”);

(b) in the case of the Sultanate of Oman:

the income tax;

(hereinafter referred to as “Omani tax”).

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II DEFINITIONS

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

(a) the term “Hungary” means the territory of Hungary as defined by its laws in accordance with international law;

(b) the term “Sultanate of Oman” means the territory of the Sultanate of Oman and the islands belonging thereto, including the territorial waters and any area outside the territorial waters over which the Sultanate of Oman may, in accordance with international law and the laws of the Sultanate of Oman, exercise sovereign rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea-bed and the sub-soil and the superjacent waters;

(c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Hungary or the Sultanate of Oman, as the context requires;

(d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) the term “competent authority” means:

(i) in the case of Hungary, the minister responsible for tax policy or his authorised representative;

(ii) in the case of the Sultanate of Oman, the Ministry of Finance or its authorised representative,

(i) the term “national” means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association, or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation, place of registration, or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority or statutory body thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) a place of management;

- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” also encompasses:

- (a) a building site or a construction or assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site or project or activities last more than 6 months;
- (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 6 months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless

the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III TAXATION OF INCOME

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture including the breeding and cultivation of fish and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply. Usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources shall also be considered as “immovable property”. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from the immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7
BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, provided such deductions are in accordance with the provisions of and subject to the limitations of the tax laws of that State.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.
3. For the purposes of this Article, the term “operation of ships or aircraft in international traffic” by an enterprise, includes:
 - a) the charter, lease or rental of ships or aircraft fully equipped, manned and supplied, and used in the operation in international traffic;
 - b) the charter, lease or rental on a bare boat charter basis of ships or aircraft, where such charter, lease or rental is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic;
 - c) the use, maintenance or rental of containers, where such use, maintenance or rental is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
4. Interest on bank accounts arising in a Contracting State from funds directly connected with the operation of ships or aircraft in international traffic carried on in that State shall be considered as profits from such operation, provided that such funds are incidental and auxiliary to such operation.
5. The term “operation of ships or aircraft” means business of transportation by sea or by air of passengers, mail, livestock or goods carried on by the owners, lessees or charterers of ships or aircraft, including the sale of tickets for such transportation on behalf of other enterprises.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other

State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is an individual;

(b) 0 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in the other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11
INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12
ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

The competent authorities of the Contracting State shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including computer software, cinematograph films, or films or tapes or discs used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such cases the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or a fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains, other than those dealt with in paragraph 2, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the

alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19 of this Agreement, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding paragraphs of this Article, remuneration derived by an employee of an enterprise of a Contracting State in respect of the employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic, may be taxed in that Contracting State.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, the supervisory board or similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article accruing to an artiste or sportsperson resident of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State, in which the activity of the entertainer or sportsperson is exercised, provided that this activity is supported wholly or mainly out of public funds of the first-mentioned State, local authority or a statutory body thereof.

Article 18 PENSIONS AND SOCIAL SECURITY PAYMENTS

1. Subject to the provisions of paragraphs 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, authority or body shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2.

a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, authority or body shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a local authority or a statutory body thereof.

Article 20 STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21 PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. Notwithstanding the provisions of Article 15 of this Agreement, an individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and who, at the invitation of any approved university, college, school, or other similar educational institution or scientific research institution, visits that other Contracting State for a period not exceeding two years from the date of his first visit to that other State solely for the purpose of teaching or research or both at such educational or research institution, shall be exempt from tax in that other State on any remuneration derived from such teaching or research.

2. The term “approved” in paragraph 1 refers to the approval given by the Contracting State in which the university, college, school or other similar educational institution or scientific research institution is situated.

3. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the benefit of a specific person or persons.

Article 22 OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in the Sultanate of Oman, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b), (c) and paragraph 3, exempt such income from tax.

(b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10 and 12 may be taxed in the Sultanate of Oman, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the Sultanate of Oman. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from the Sultanate of Oman.

(c) The provisions of subparagraph (a) shall not apply to income derived by a resident of a Contracting State where the other Contracting State applies the provisions of this Agreement to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 and paragraph 2 of Article 12 to such income.

2. In the Sultanate of Oman, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of the Sultanate of Oman derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Hungary, the Sultanate of Oman shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Hungary, whether directly or by deduction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax (as computed before the deduction is given) which is attributable to the income which may be taxed in Hungary.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall apply only to taxes which are covered by this Agreement.

CHAPTER V SPECIAL PROVISIONS

Article 25 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

LIMITATION ON BENEFITS

Notwithstanding the provisions of any other Articles of this Agreement, a Contracting State shall not allow any reduction in or exemption from tax as provided for in the Agreement to a resident of the other Contracting State, if the competent authority of the first-mentioned State determines that the main purpose or one of the main purposes of that resident or a person connected with that resident was to take advantage of the provisions of the Agreement in order to obtain such reduction or exemption. Before a resident of a Contracting State is denied relief from taxation in the other Contracting State by reason of the preceding sentence, the competent authorities of the Contracting States may consult each other.

Article 29

PROTOCOL

The attached protocol is an integral part of this Agreement.

CHAPTER VI
FINAL PROVISIONS

Article 30
ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other in writing through diplomatic channels that their domestic requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. This Agreement shall enter into force on the 30th day following the receipt of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

(a) with respect to taxes withheld at source, for the amounts paid or credited on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force;

(b) with respect to other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the Agreement enters into force.

Article 31
TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the period of five years from the date of entry into force of the Agreement.

In such event, this Agreement shall cease to have effect in both Contracting States as follows:

(a) with respect to taxes withheld at source, for the amounts paid or credited on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given;

(b) with respect to other taxes on income, to taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Government, have signed this Agreement.

Done at Muscat the 2 day of November 2016, corresponding to 02/02 1438 AH in two identical originals each in Hungarian, Arabic and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of Hungary

For the Government of the Sultanate of
Oman

PROTOCOL

between the Government of Hungary

and

the Government of the Sultanate of Oman

On the date of signing of the Agreement between the Government of Hungary and the Government of the Sultanate of Oman for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

1. With reference to the Agreement, it is understood that the term “statutory body” shall apply only to the Sultanate of Oman and means a body constituted by a Royal Decree and wholly owned by the Sultanate of Oman.
2. With reference to paragraph 3 of Article 4 of the Agreement:

It is understood that the “place of effective management” is the place where the day-to-day management activity of the person’s business as a whole is carried on by the senior officers including the executing officer.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Government, have signed this Protocol.

Done at Muscat the 2 day of November 2016, corresponding to 02/02 1438 AH in two identical originals each in Hungarian, Arabic and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of Hungary

For the Government of the Sultanate of
Oman”

4. §

- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 30. cikk (2) bekezdésének nyitó szövegrészáben meghatározott időpontban lép hatályba.
- (3) Az Egyezmény, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
- (4) Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára, így az Egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

A Magyarország és az Ománi Szultánság között megkötött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban.

A 85/2011. (X. 7.) ME határozat adott felhatalmazást arra, hogy tárgyalásokat kezdjünk Ománnal a jövedelemadókról a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény megkötéséről. A megállapodás szövegében a tárgyaló feleknek sikerült 2012-ben megállapodniuk, a szöveg végleges megállapítására felhatalmazást adó 1431/2012. (X. 9.) Korm. határozat megjelenését követően az Egyezmény hazánk részéről aláírhatóvá vált. Az aláírási esemény lebonyolítására 2016. november 2-án, Ománban került sor.

Az Egyezmény hatálya a jövedelemadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga.

Az Egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára megfelelő információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek.

Az Egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

Az Egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az Ománi Szultánsággal megkötött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapvetően az OECD Modellegyezmény szabályait követi és megfelel a magyar szerződéskötési gyakorlatnak.

Az 1. §-hoz

A paragrafus az Országgyűlés által az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazásról rendelkezik.

A 2. §-hoz

A paragrafus az Egyezmény kihirdetéséről rendelkezik.

A 3. §-hoz

A paragrafus az Egyezmény hiteles angol és magyar nyelvű szövegét tartalmazza.

Az Egyezmény főbb rendelkezései a következők:

- 2. cikk: Az Egyezmény hatálya a jövedelemadókra terjed ki.
- 4. cikk: A nem természetes személyek belföldi illetőségét kettős illetőség esetén a tényleges üzletvezetés helye határozza meg.
- 5. cikk: Építkezési tevékenység esetében 6 hónap után keletkezik telephely. Szolgáltatás esetén akkor keletkezik telephely, ha a tevékenység bármely 12 hónapos időszakon belül meghaladja a 6 hónapot.
- 8. cikk: A hajózásból és légi forgalomból származó nyereség a vállalkozás illetőségének államában adózik.
- 10. cikk: Az osztalékra a forrásadó mértéke 10%, amennyiben a haszonhúzó magánszemély, illetve 0% minden más esetben.
- 11. cikk: A kamatra nincs forrásadó.
- 12. cikk: A jogdíjra 8% a forrásadó.
- 14. cikk: Az Egyezmény önálló cikkben szabályozza a szabad foglalkozásból származó jövedelem adóztathatóságát.
- 18. cikk: A társadalombiztosítási rendszer keretében fizetett nyugdíj csak a kifizetés államában adóztatható.
- 21. cikk 1. bekezdés: A vendégtanár két évig nem adóztatható a fogadó államban.
- 23. cikk 2. bekezdés: A kettős adóztatás elkerülésére ománi részről a beszámítás módszerét alkalmazzák.
- 26. cikk: Az OECD Modellegyezmény 2008. évi felülvizsgálata szerinti teljes körű információcseréről rendelkezik, amely kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást (4. bekezdés), valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi (5. bekezdés).
- 28. cikk: Az Egyezmény kedvezményeinek korlátozását tartalmazza a nemzetközi adókiijátszás eseteinek kiszűrése céljából.
- A jegyzőkönyv 2. pontja: A felek meghatározták a tényleges üzletvezetés helyének fogalmát.

A 4. §-hoz

A paragrafus első három bekezdése a törvény hatálybalépéséről rendelkezik, a negyedik bekezdés pedig a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.